BU HAFTA ZIPIR'dan 2 HEDİYE BİRDEN BEDAVA

1 ANKARA ve İÇANADOLU BÖLGESİNDEKİ OKURLARIMIZA... Özel BÖLGE-BÖLGE TÜKENMEZ KALEM Ve 1 SÜPER ÇİZGİ ÖYKÜ EKİ VERİYORUZ...

● Haftaya da diğer bölgelere vermeye devam edeceğiz...

FİYATI: SADECE 40 BİN TL.

21-28 ŞUBAT 1997 CUMA YIL: 1 SAYI: 17

ZIPIR

ENFLASYONA MEYDAN OKUYAN TEK MİZAH DERGİSİ

"POMPALI"NIN ZEVKİ BAŞKA !

Dünyanın başka hangi ülkesinde sokak ortasında tüfek atışı yaptırırlar?! Her Türk, daha konuşmayı bile öğrenmeden önce, "Üç atış 25"in ne anlama geldiğini bilir! Silaha ve teknolojiye duyduğumuz ilgi tartışılmaz; madem devir pompalı tüfek devri, o halde hepimiz ne yapıp edip birer pompalı kapmalıyız. Refah Partisi şu pompalı işini daha çok teşvik etmelidir ki, bir an önce birbirimizi gebertebilelim. Galiba, Refah'ın amacı da bu !..

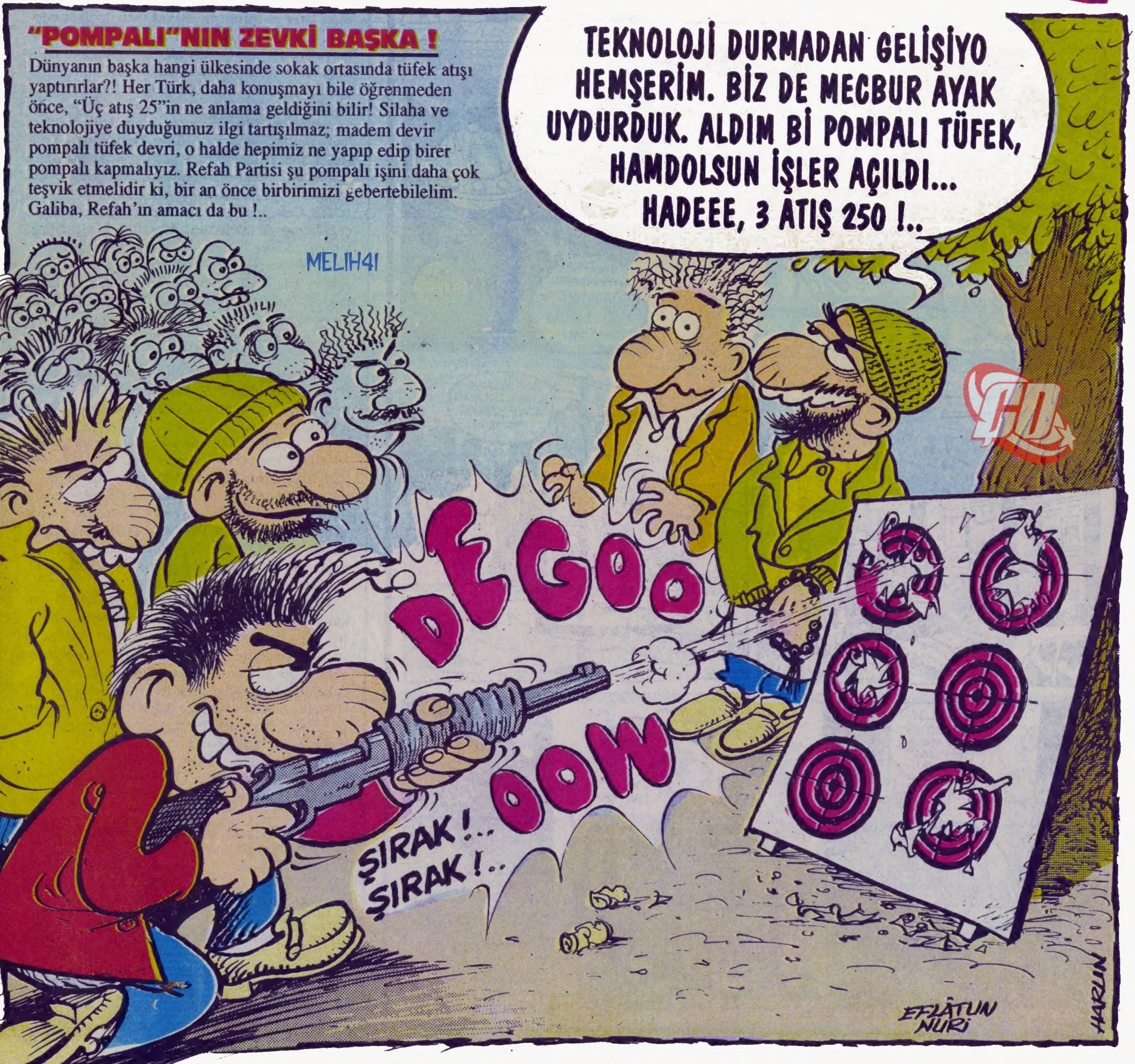

"DÜNYA'DA DEHŞET !.."

Yaz-Çiz
Hakan TÜRPÇU

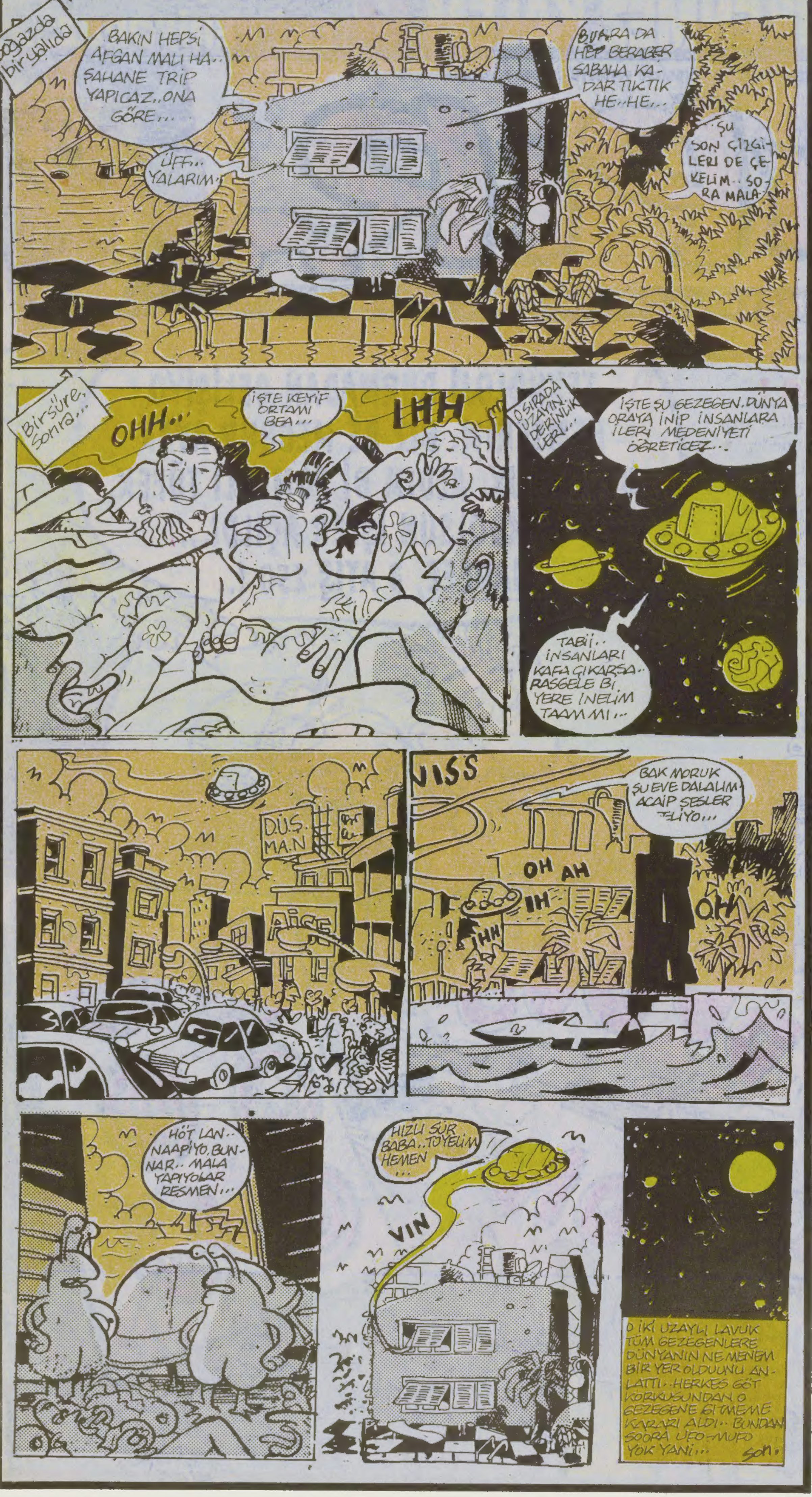

ZIPIR'dan

ZIPIR AİLESİ (2)

ZIPIR ailesini tanıtmaya geçen hafta kaldığımız yerden devam ediyoruz. Merak etmeyin, bu hadise Brezilye dizisi gibi uzamayacak, bir mani çıkmazsa bu hafta tanıtım işini bitiriyoruz.

Biliyorsunus, Alper Ocak adında bir karikatüristimiz var. Çok komikçi espriler yapar bu Alper, ben hep gülerim şahsen. Kız-erkek ilişkilerine değişik bir boyut getirmiştir!..

Fakat Alper'in kızları erkekleri hep masada otutur, ööööle konuşurlar. Hiç ayağa kalkmazlar, gezmeye tozmaya gitmezler, kar, yağmur, çamur demeden hep oturur muhabbet ederler.

Bi de Tunç Küçükarslan vardır ki, sanırım o Alper'den feyz almıştır. Tunç da kendine özgü bir espri tarzı geliştirmiştir. Bakın şunu da ifade edeyim, istikbali parlaktır bu Tunç'un. Ama fazla övmeyelim, şımarır. Şımarmak, bu karikatürcü milletinin olmazsa olmaz karakteridir. Aaa, çok güzel çizmişin lan, diyecek olsan hemen maaşa zam ister vallahi!

Hatice ve Yasemin sessiz sedasız çalışan iki arkadaşımızdır. Sessizce gelirler, karikatürlerini çizerler, sonra yine sessizce giderler. Çıt çıkmaz ikisinden de... Nasıl espri bulurlar, nasıl çizerler hiç anlamam. Bu da ayrı bir yetenek işte...

Ali, Celal ve Onur kısa süre öncesine kadar çiçeği burnunda takılırlardı. Maşallah, hemen yetiştiler usta oldular. Şimdi o biçim havaları var. Ali, Celal ve Onur üçlüsü kendilerinden istenmedikçe asla ve asla espri vermezler; böyle tuhaf huyları yoktur. Zamane karikatürcüsü olarak zorda kalmadıkça espri bulmama ilkesine harfiyen uyarlar. Bu üçlü de tıpkı Yasemin ve Hatice gibi sessizce gelip çaktırmadan tüyerler.

Hani, Allah rızası için bir kaç kapak esprisi bulayım da insanlığa bir faydamız olsun diye düşünmezler. Canları sağolsun, bulmasınlar bakalım n'olcak!..

Cem Şeker ayrı bir alemdir. Hani şu yuvarlak adamlar çizen çocuk. Hayalet Cem derim ben ona. Yanınızda dururken aniden toz olur. Duvarı delerek mi çıkar, bacadan mı çıkar kimse anlayamaz. Cem'in akşam 8 otobüsü vardır, o otobüsü kaçırırsa bunalıma girer, bu yüzden köşesinin haricinde tek karikatür çizmez. Ha, yanlış anlamayın, çizmem, demez. Tamam abi çizerim, der, yüzünü 15 gün sonra görürsünüz.

Çağrı Cebeci'yi ben muazzam çalışkan bir karikatürcü diye tanırdım. Her zamanki gibi yanılmışım. Hep beklerim, Çağrı çuvalla espri bulacak diye, öyle beklerim. Godot gelir, Çağrı'dan espri zor gelir. Valla bu çocuklar kendi köşelerine espriyi çok kolay buluyorlar da, köşeleri dışında bir espri isteseniz tanker yangınına dalan itfaiyeci gibi paniğe kapılıyorlar. Nasıl bir duygudur, nasıl bir hissiyattır, nasıl bir ruh halidir bilinmez.

Böyle yazdığıma bakıp şaşırmayın, bizim **ZIPIR** ailesinin bütün bireyleri kabiliyetli gençlerdir. İsteseler Dünyayı yerinden oynatırlar ama, nezaket icabı el sürmüyorlar.

Ama **ZIPIR** ailesinin en önemli fertleri bence çiçeği burnundakiler.

İşte şuraya yazıyorum, pek yakında **ZIPIR**'ı çiçeği burnunda Zıpır'cılar çıkartacaklar. Söylemedi demeyin, o günü hep beraber göreceğiz.

xxx

Biliyorsunuz, **ZIPIR** her hafta tam 16 sayfa, tamamen renkli çizgi roman ekleri veriyor.

BEDAVA çizgi roman ekinizi bayinizden istemeyi sakın unutmayın sevgili **ZIPIR**'cılar...

Haftaya görüşmek üzere, **hoşca kalın...**

ULUDAĞ KAYAK ŞAMPİYONASI

ULUDAĞ'DA YAPILAN ŞAMPİYONADA SÜRPRİZ SONUÇ

Uludağ'dan yapılan kayak şampiyonasında büyük slalomda birinciliği başıboş gezen bir Yunan tankerinin kazanması büyük sürpriz oldu.

Kendisiyle konuştuğumuz tankerin kaptanı Dimitri "Valla abi Karadeniz'den tam Boğaz'a giriyorduk birden bir fırtına çıktı. Klavuz kaptanımız dahi olduğu halde tankeri kontrol edemedik akıntıya kapıldık. Bir de baktık ki buraya gelip büyük slalomda birinci olmuşuz. Tüm mürettebat olarak çok mutluyuz, rakiplerimizi tanımadığımız halde memleketimize bir altın madalya kazandırdık sevincimiz sonsuz" demiştir.

(AÇ PARANTEZ KAPA PARANTEZ)

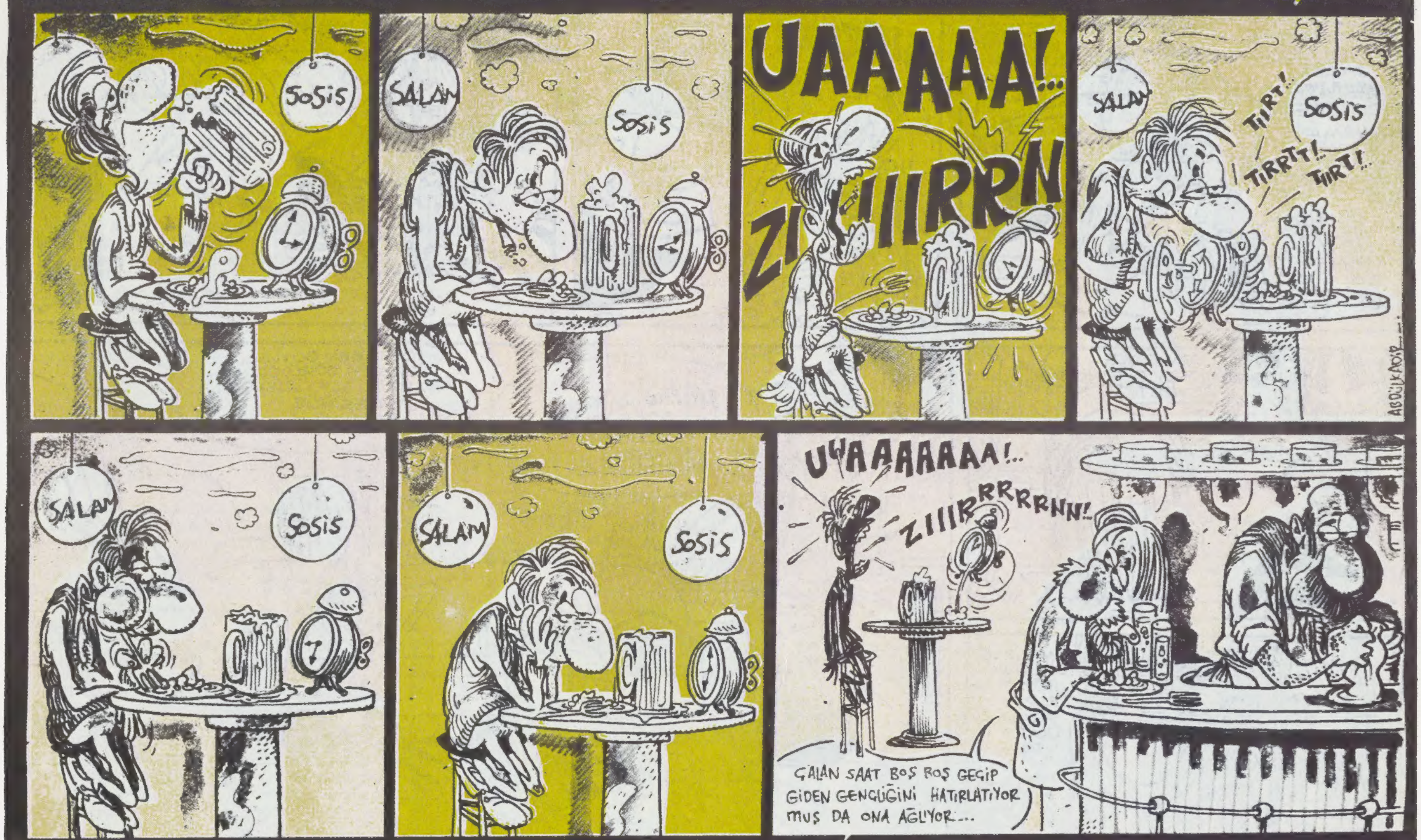

HAYAL KIZI...

ÖZDEN ÖĞRÜK...

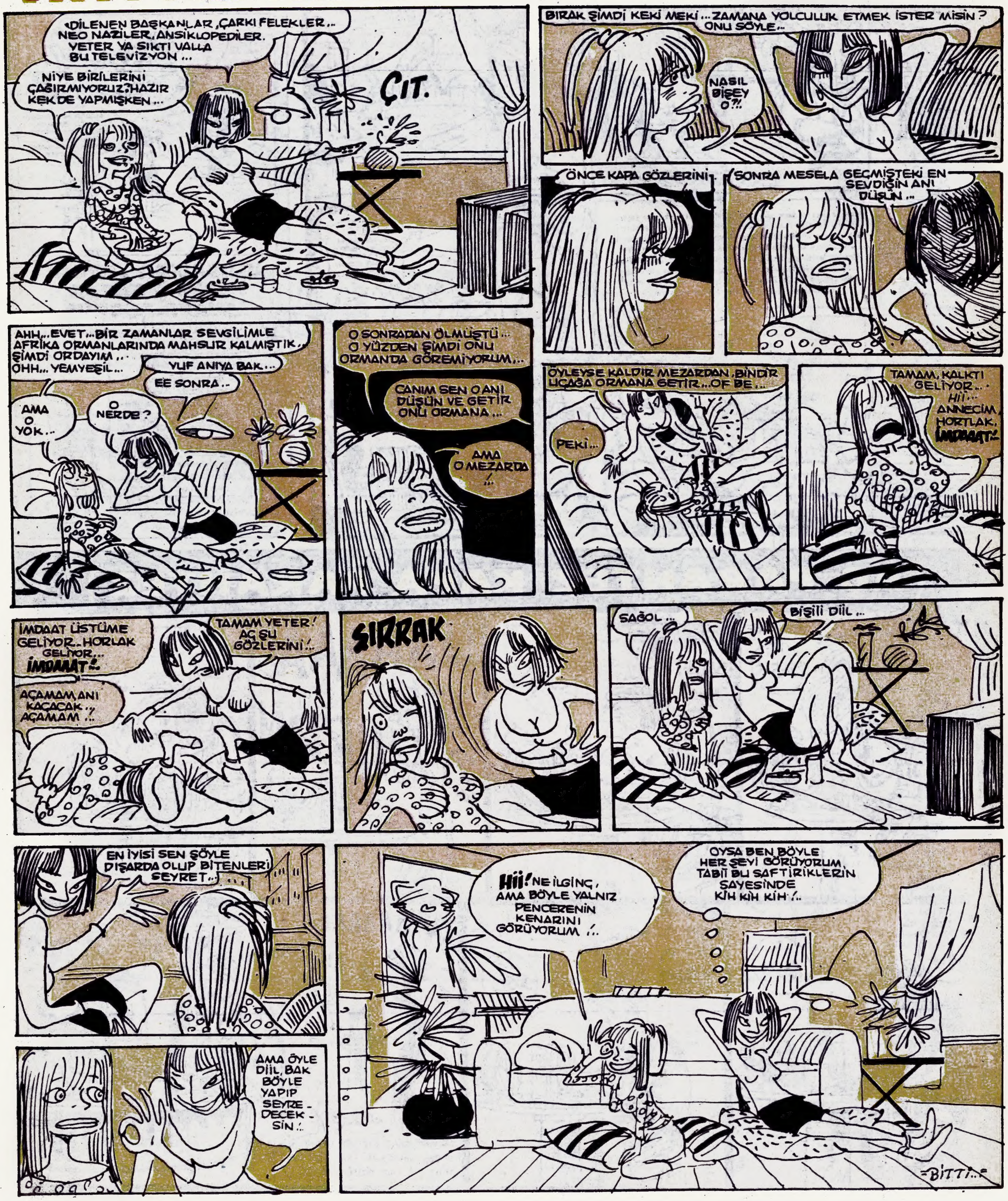

BİR ÖYKÜ

DERSİMİZ DAYAK DEGİL...

Bizim peder bir alem vallahi. Hani ne derler, "Ele verir talkını, kendi yutar salkımı" aynen öyle işte. Başkasına verdiği öğütlerin birazını kendi uygulasa biz iki kardeş kurtulacağız bir takım zorluklardan ama ne gezer kafası kızınca basıyor bize sopayı. Dayak yemek bir şey değil alıştık ona ama dayak sonrası işler yok mu onlar öldürüyor bizi. Bu davranışları da bu ne perhiz bu ne lahana turşusu sözüyle açıklanabilir ancak.

Babam doktor. Uzmanlık dalı sinir ve beyin hastalıkları. Kendi söylediğine göre çocuk psikolojisi

işinde de yabana atılmazmış. Tıbbiyede okurken psikoloji derslerine de çok girmiş çıkmış.

Sinirden anlıyor beyinden anlıyor çocuk psikolojisinden anlıyor da kadın psikolojisinden kadın ruhundan bir türlü anlamıyormuş. Bu yorum anneme ait. Haklı mı haksız mı bilinmez ama bana kalırsa babam çocuk psikolojisinden de anlamıyor. Annemle olan ilişkilerinde yorum yapmak haklıyı haksızı ayırmak bana düşmez. Yalnız rahmeti anneannemin sık sık yinelediği bir söz vardı.

Karıkoca ipek araya giren köpek. Annemle babamın arasına girip de köpeklik etmenin ne alemi var bana ne ne halleri varsa görsünler. Zaten peder beyden çakallık etme kuşluk etme horozluk yapma eşekliğin sırası değil diye yaratıla bahanelerle iki de bir dayak yiyoruz bir dayağı da köpeklik edip yemeyelim nemize gerek.

Babam evimizin sokak kapısına en yakın odasını muayenehane olarak kullandığından hastalarıyla olan konuşmalarına tanık oluyoruz zaman zaman. Kimi kez de telefonla başvuran hastalarına akıl verir ayaküstü.

Aman efendim sakin olun. Öyle olur olmaz her şeye aldırış etmeyin.

Ferah tutun içinizi. Birtakım gereksiz saplantılardan sıyrılmaya bakın.

Bırakın çocuklarınız çocukluklarını yaşasınlar onların her hareketi batmasın size onlara karşı biraz anlayışlı olun.

Komşularınız ve işyerindeki arkadaşlarınızla iyi geçinin onlara kibar kibar davranın.

Evinize onuk gelen hısım akrabalarınıza takmayın kafayı. Onlardan hıncınızı almak için bağırıp çağıracağınıza siz de uygun bir zamanda onları ziyarete gidin.

İşte peder beyin öneri ve öğütlerinden bir küçük demet. Gelin bir de zaman zaman evdeki davranışlarına örnekler verelim yukarıdaki sıralamaya uygun olarak.

Ne demek sakin olun ulan. Yıkarım bu evi başınıza. Ben okuyup bitirmeden gazetemden kupon kesmenin bedelini pek ağır ödeteceğim size.

Aybaşı geliyor yine, vallahi yüreğim daralıyor. Gayet iyi biliyorum ki ev sahibi gelecek kapıya kirayı artırın diye. Gelecek çünkü otuz sekiz aydır geldiği yok ama bir gün muhakkak gelecek. Gelecek ve kirayı artıracak.

Kudurtacak bu çocuklar beni. Doğru dürüst bir davranışları yok köftehorların. Hanım sen de hep onlardan yana çık bakalım ne olacak sonunda? Her hafta sinemaya gitmeseler dünya batacak sanki.

Höst ulan Abdurrahman bey. Şu balkonumuzda rakımızı ağız tadıyla içemeyecek miyiz? Durdur şu veletlerin tepinmelerini çüş de şu sıpalarına. Çıkarsam yukarı kırarım bacaklarını.

Baldız mısınız bacanak mısınız her ne karın ağrısıysanız siz ne zaman dönüyorsunuz bakalım evinize. Artık vınlasanız iyi olacak yarın toz olun vızılayın buradan. Yarın gidin ve sekiz yıl sonra yine gelin bekleriz. arayı çok açmayın sakın ha. Dedim ya şöyle hemen sekiz dokuz yıl sonra çıkıp geliverin.

Gördünüz di mi söyledikleriyle uyguladıkları ne denli uyumlu ne denli tutuyor birbirini. Aslında ne biliyorsa onu yapsın, canı ne istiyorsa onu söylesin hatta ve hatta bizi eşek sudan gelene dek dövsün ama başlangıçta da hafiften değindiğimiz gibi dayak sorası birtakım testlerden vazgeçsin. Ben ve kardeşim haksız yediğimiz dayaklara yanmıyoruz da dayak sonrası testlere çok gıcık oluyoruz. Onaltı ve ondört yaşlarındaki çocukların

Devamı 6. sayfada

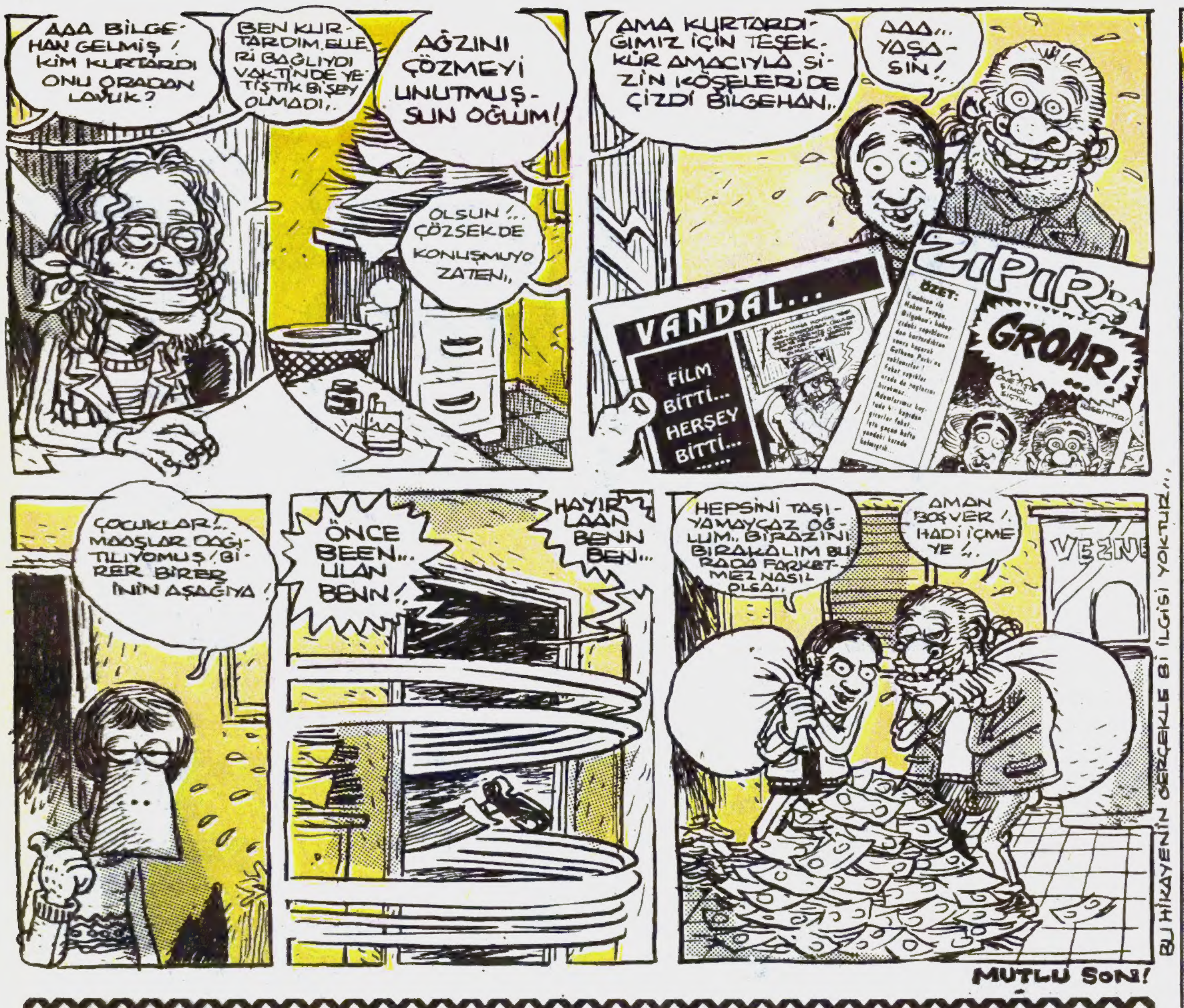

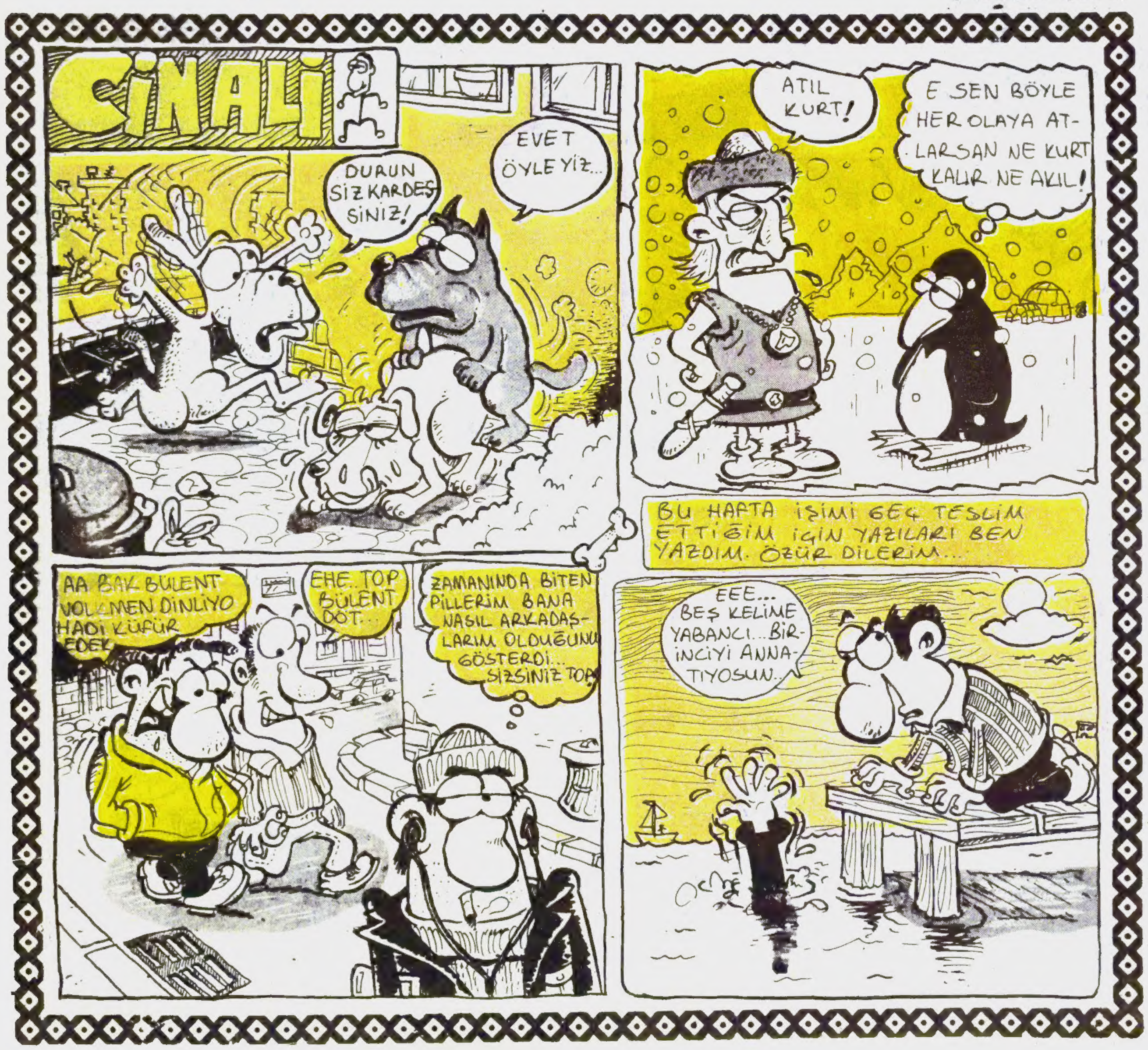

BİR ÖYKÜ

DERSİMİZ DAYAK DEGİL...

dövülmesi pek hoş bir şey olmasa gerek ama napalım ki babamız dayak atmayı seven bir tip. Dövsün bakalım dövebildiği denli. Dedik ya dayağa ses ettiğimiz yok ama ah o dayak sonrası acayip uygulamalar, garip deneyler olmasa. Dayak bir iki dakikada bitiyor ama dayak sonrası işler bir iki saati alıyor. Tıpkı bayram arifelerinde Avrupa'dan uçakla iki saatte geliverip de oniki saat gümrük kontrolu şu bu diye havaalanlarında bekleyen yolcuların çektiği eziyet gibi boş yere eziyet çekiyoruz dayak sonrası.

Bizim pederüçüççük şeylere sinirlenip bize temiz bir sopa çektikten neremize denk gelirse ve de Allah ne verdiyse giriştikten hemen sonra klinik araştırmalar olanca yoğunulğuyla başlıyor. Sert ve acımasız babalığını yumuşak ve şefkatli hekimliğiyle örtbas etmeye uğraşıyor.

Bak yavrucuğum, dayak sırasında sol apar kütüm

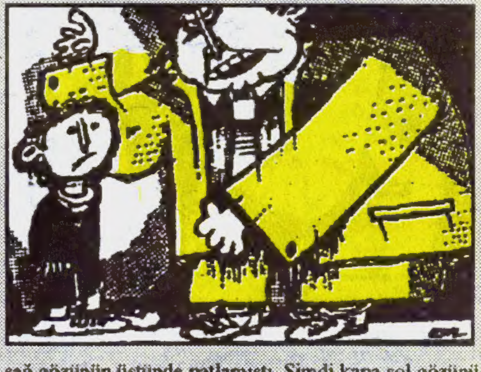

sağ gözünün üstünde patlamıştı. Şimdi kapa sol gözünü ve yumruk alan gözünle benim havada gezdireceğim işaret parmağımı izle. Bakalım gözünde ciddi bir durum oluşmuş mu?

A benim güzel evladım sen de kendini hiç koruyamıyorsun yani. Burnunun üstüne attığım kafa beynini sarstı mı ki acaba. Dur bakalım hele belleğini kontrol edelim. Herhangi bir bellek bozukulğu var mı anlayalım. Doğum tarihini, ananın adını, ananın babasının soyadını söyle bakalım. Bu kentin düşman işgalinden kurtuluş gününü anımsıyor musun canım oğlum? Geçen yıl futbolda şampiyon takım hangisiydi?

Yahu baba yedik dayağı oturduk aşağı. Yok bir şeyimiz. Bırak şu testleri de işimize bakalım.

Gibilerden itirazımız oluyorsa da anlatmak ne mümkün.

Yooo bir hekim çocuklarının sağlığıyla gerektiği gibi ilgilenmezse hipokrat yeminine ihanet etmiş sayılır. Ben ettiğim yeminden dönmem. Sen söyle bakalım hele kulaklarında çınlama var mı? İki üç tokat patlatmıştım çünkü kulak üstlerine. Dur bir de aletle bakalım kulaklarının içine doğru.

Kalk ayağa, kapa gözlerini şu halının yan çizgilerinde yalpalanmadan yürüyebilecek misin bakalım.

Burnunun tam ortasına birkaç sert yumruk almıştır. Git bi güzel sümkür gel. Kan geliyor mu gelmiyor mu söyle bana. Bakarsın kılcal damarlardan biri çatlamıştır varsa bir şey önlemini alalım.

Aç ağzını aç aç aç aç... Kocaman kocaman aç. Dişlerini tek tek kontrol edeceğim parmaklarımla tutup sallayacağım. Parmaklarımın ağzındayken ısırayım demeyesin ha. Yoksa alırım ayaklarımın altına.

Aman babacığım ısırıp da yine dayak yemek ister miyim. Dayak bir yana sıl yeni baştan bu klinik testlere sokulmak istemiyorum. Sen bak bir korkmadan dişlerime.

Tamam dişlerien bir şey olmamış neyse. Şimdi de el ve ayak bileklerini dairesel biçimde oynat bakalım. Kırık çıkık var mı anlayalım.

Bak babacağım ağzımda burnumda kulaklarımda gözlerimde bir şey yok. Bilek kemiklerim kaval kemiklerim kaburga, omurga hepsi sağlam. Oralarda kırık yok. Boş yere dövüyorsun bizi. Sana karşı gönlüm kırık. Hepsi bu.

Tamam tamam giyinebilirsin. Şimdi bir de kardeşini kotrolden geçirelim.

Kardeşim karşı çıktı bu işe.

Baba be abimle beni aynı şekilde dövdün. ona nasıl ve hangi şiddette vurduysan bana da öyle vurdun. Onun nerelerine yumruk kafa tekme, tokat patlattıysan aynen benim de aynı yerlerime yerleştirdin. Bak onda bir şey çıkmadı. Bende de bir şey yok. Turp gibiyim. Herhangi bir yerimde kırık da yok. Gönlümden gayri elbet.

Babam dayak fasıllarından sonra bize tam sağlam raporu verebilecek olmanın mutluluğuyla bu tür raporlarda pek yer verilmeyen gönül kırıklığımızı unutup gidiyordu. Şu ünlü Hipokrat yemininin de bu hususa da yer verilmiş olsaydı ne güzel olurdu.

BİTTİ

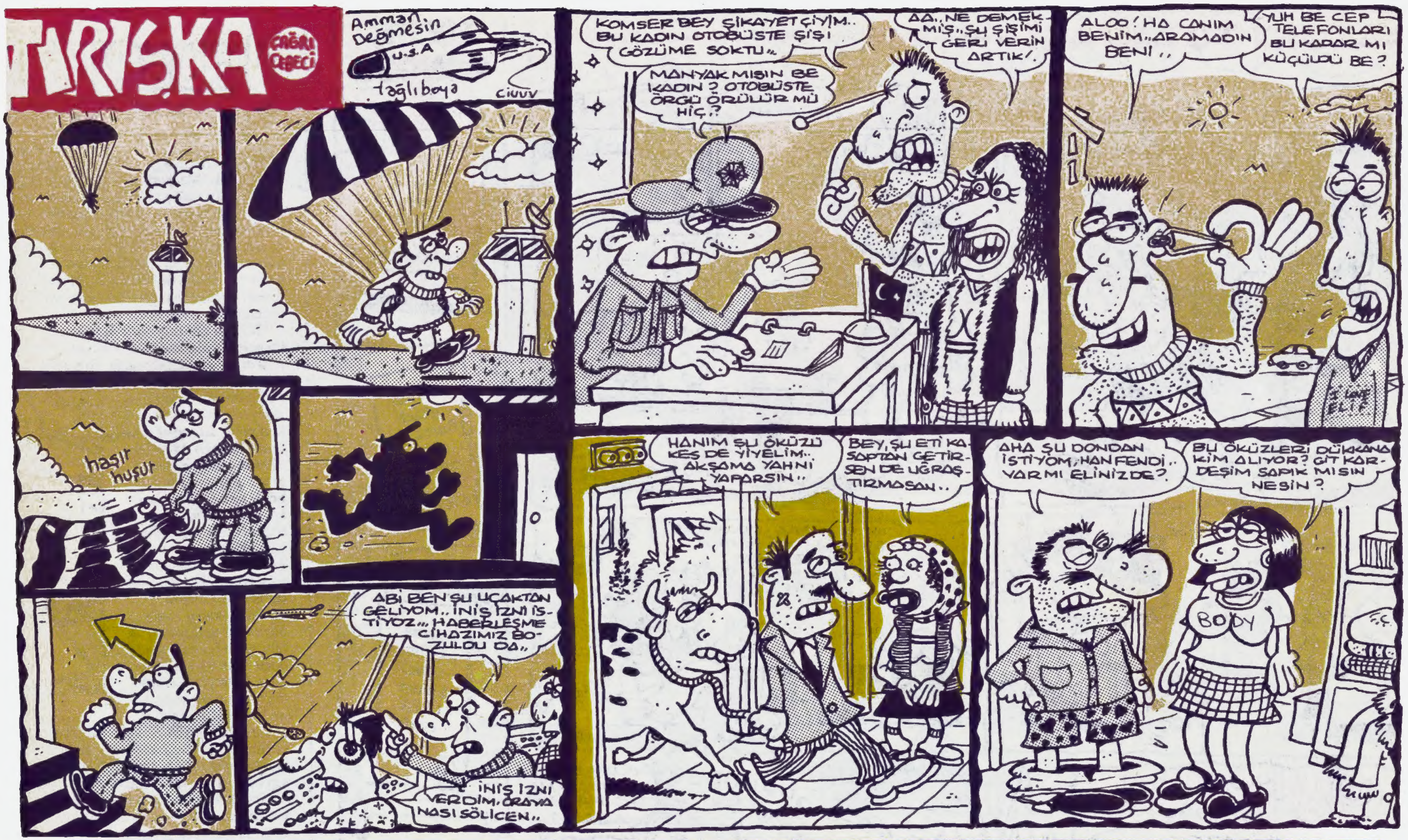

UPTASSKA

Yaz-Çiz
Hakan BILGEHAN

ABZÜRT TUTANAĞI

Kayhan ERKAN

MESAJ PANOSU

Akşamüstü ŞOKa uğradım biraz geciktim. Leyla ORMANCI

Bursalı güzel Burcu seni hiç unutmadım ki. CEMİL

Ağlarsa ANIm ağlar. Firuze ALPAGOT

ÜNAL, biraz da sen doldurmaya çalışsaydın olmaz mıydı MURAT

Dilek, ara tatil sadece sana yaradı hayırsız. BELMA

Panoya mesaj yollama adresi: Posta Kutusu 727 Sirkeci-İST.

NEDEN KIRILDIN SANKİ ?

Önceleri onu bulmanın kolay olacağını sanmıştım. Ama aradan geçen bir ay bunun hiç de kolay olmadığını öğretmişti bana onu mağazanın vitrininde ya da tezgahında bulabileceğimi biliyordum. Manken ya da tezgahtar değildi ama gene de başka yerde olamazdı. Bunun için önce oturduğum çevredeki dükkanlara baktım. Sonra diğer semtlerde Şişli, Taksim, Aksaray, Üsküdar, Kadıköy ve diğer semtlerdeki bütün mağazaları aradım. Onu bulamadım. Nereye kaybolmuştu sanki. Kırılmıştı bunu kabul ediyorum ama böyle ortalıktan kaybolmanın da alemi yoktu. Mecbur olmasam çoktan vazgeçerdim.

Birden aklıma geldi. Beşiktaş pazarına mutlaka gelirdi. Hemen oraya koştum akşama kadar onu aradım. Fakat yoktu. Büyük mağazalar ara sokaklar, tanıdığım herkes hatta bütün pazar yerleri. Onu ararken artık İstanbul'u İstanbullu'dan daha iyi öğrenmiştim. Fakat onu bulamadığım için böyle gezmekten de artık zevk almaz olmuş hatta bıkmıştım. Her yeri aradım, taradım, gezdim dolaştım herkese sordum. Hayret yoktu. Kaybolmuştu.

İki ay kadar sonra büyük bir mağazanın sahibi onun bir hafta kadar önce dükkanında olduğunu söyleyince sevinçten adamın boynuna atılıp yüzlerinden öptüm. Adamcağız benim gibi bir deliyi başından hemen atabilmek için tezgahtarlarından birini çağırıp benim derdimi ona anlattı. Delikanlı başını iki yana sallayıp hayır artık bizde yok deyince bayılır gibi oldum. Batıda bakmadığım aramadığım şehir ve kasaba kalmamıştı. Doğuya yöneldim. Ankara'ya ve sonra doğu illerine. Bir taraftan da onun bu kadar aramaya değmeyeceğini biliyordum. Fakat bulmaya mecburdum. Ne pahasına olursa olsun. Bu iş inada binmişti. Ben de çok inatçıydım. Altı ay Anadolu'yu dolaştım. Birini görünce hemen yanına yaklaşıyor afedersiniz deyip onu tarife başlıyordum. Ya beni deli sanıp gülüyorlar ya da Allah yardımcın olsun diyorlardı.

Böyle işimi gücümü bırakıp aylarca dolaştığıma bakarak beni işsiz güçsüz bir serseri ya da servetinin hesabını bilmeyen bir zengin sanmayın sakın. Altı ay öncesine kadar basit bir öğrenciydim. Babamın gönderdiği parayı devletin verdiği krediyle birleştirip zar zor okuyan ev kirasını bile taksitle ödeyen bir öğrenci. Biriken borçlarımı okul bitince nasıl olsa öderim diye düşünüyordum. Onun kırılıp kaybolmasıyla hayatım değişmişti. Aylardır arkadaşlardan aldığım borçlarla seyahat ediyordum ve o paralar da artık suyunu çekmek üzereydi. Okulu bırakmıştım. Hayatım mahvolmuştu. Hep onun yüzünden. Artık onu inat değil intikam için arıyordum. Eğer bir gün bulursam parçalayacağım ezeceğim ve her parçasını ayrı bir dağa atacağım. Bir bulsam. Ah bir bulsam.

Sonunda sağolsun param bitti. Bu arada ben de Artvin'e annemin babamın yanına varmıştım. Hoca misali dolaşırken eve de uğramış gibi yapayım dedim. Kendime gelmek için birkaç gün evde kalmaya karar verdim. Aptallığımı ha doğrusu altı aydır peşinden koştuğum şeyi onlara anlatmanın alemi yoktu. Hiçbir şey söylemedim. Yalnızca bir hafta tatile geldiğimi okul dahil her şeyin yolunda gittiğini söyledim. İnandılar. Ertesi gün sabahleyin evden çıkıp biraz dolaştım. Öğleyin eve gelip kapıyı çaldığımda annem çıktı.

Evde misafirler var. Ayıp olur. İstersen mutfakta olur istersen biraz daha dolaş akşama gel dedi.

Fakültenin ikinci sınıfına zar zor devam ediyordum. Çünkü bu ana kadar başımdan geçenleri anlatsam roman olacak bu ev okula çok uzaktı. Ben de biraz tembeldim ve bazı günler okula gitmek için yola çıkar, trafiğe yenilir ve geri eve dönerdim. Böyle bir gündü. Henüz eve girmiştim ki zil çaldı. Gittim kapıyı açtım. Bugün aşure günüymüş de aşure getirmiş. Aşureyi hiç sevmezdim ama Şermin hanımın hatırına ve bekar oluşuna dayanamayıp teşekkür ederek aldım.

Tabağı sonra alırım deyip gitti.

Aşureyi kendi tabağıma boşaltınca tabak dediği şeyin bir cam kase olduğunu gördüm. Alelade bir kase. Hazır bugün evdeyken şunu yıkayıp hemen geri vereyim dedim. Dikkatle ve güzelce yıkadım. Sıra kurulamaya geldi. Kurulamayla birlikte aklıma şeytan da girdi.

Ya bunu düşürüp kırarsam ne olur?

Bir yandan bunu düşünürken bir yandan da kuru bir bezle kaseyi siliyordum. Şeytan rahat durmuyordu. Kaseyi bırakıp mutfağa bir yastık getirdim. Kurulama işini yastığın otuz santim yukarısında yapıyordum.

Eğer dedim eğer bunu kırsaydım ne yapardım şimdi bu kırıldı diyelim. Şermin hanımın kapısını çalarım. O kapıyı açar. Ben de ona:

Şermin hanım acaba oklavanız var mıydı? Lütfen oklavanızı alıp gelir misiniz?

Hayretle bana bakar. Ben devam ederim.

Getirdiğiniz aşure kasesini kırdım da.

Şanngurrr.

Onu ben kırmadım. Şeytan kırdı diye avaz avaz bağırdım. Kendime geldiğimde daha önce hayal kurduğum gibi oklava isteme yerine yenisini almak daha akıllıca olur diye düşündüm ve sokağa fırlayıp en yakın cam eşya mağazasına koştum. Vitrinde yoktu. İçeri girip tezgahtara tarif ettim. Şöyle yuvarlak, içi kabartmalı bir ele sığacak büyüklükte bir cam kase. Sonuncuyu dün satmıştı.

Sonra diğer dükkanlar ve altı ay süren aramalar. Evde gördüğüm, aradığım cam kaseydi ve tam on iki taneydi Annemden bir tanesini istedim.

Ertesi gün İstanbul'a dönmüş; boyunlarına iple silgi asan ilkokul çocukları gibi kaseyi boynuma bağlamış eve gidiyordum. Yandaki vitrinde gözüme bir şey ilişti. Yaklaşıp baktım. Benim kaseydi bunlar. Yüzlerce ve etiketi de yalnızca otuz lira yani bir gazete fiyatıydı.

BİTTİ

MUZO

Mustafa YILDIZ

SIĞIRIN GÜNLÜĞÜ

Kayhan ERKAN

ABDURRAHMAN

Celal ACARKAN

MENKUL DEĞERLER

Seyfi ŞAHİN

ZIPIR

SAHİBİ: İLBAS İLERİ BASIN ve YAYIN ENDÜSTRİSİ A.Ş.

21-28 ŞUBAT1997 **Sayı:** 17 **Yıl:** 1
CUMA günleri çıkar.

Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Harun KARAKUŞ
Yayın Koordinatörü: Metin KIRIŞGİL
Genel Müdür: Asım AKGÜL Satış Müdürü: Cengiz KOCALI
Görsel Yönetmen: Ünal AKAN
YAZAR, ÇİZERLER: Eflatun **NURİ**, Harun **KARAKUŞ**, Doğan **GÜNEŞ**, Apdülkadir **TAMER**, Eda **ORAL**, Seyfi **ŞAHİN**, Hakan **TURPÇU**, Kayhan**ERKAN**, Emekcan **TÜLÜŞ**, Ali **GÜLEÇ**, Celal **ACARKAN**, Hakan **BİLGEHAN**, Onur **BERKUP**, Yasemin **BAŞOĞLU**, Erdal **KILIÇ**, Erkan **ERTÜRK**, Çağrı **CEBECİ**, Cem **ŞEKER**
TEKNİK MÜDÜR: Akif **BAYRAK**, **KALİGRAFİ:** İsmet **KIRDAR**

KARİKATÜR YÖNETMENİ: Eflatun NURİ

TELEFON: (0212) 514 02 64 PBX **FAX:** (0212) 511 11 00
ADRES: Alayköşkü cad. No: 11 Cağaloğlu-İSTANBUL
BASILDIĞI YER: BAS-MAT Avcılar-İSTANBUL
DAĞITIM: BİR-YAY Dağıtım A.Ş.

● ZIPIR'de yayınlanan hertürlü yazı ve tiplerin tüm hakkı İlbas İleri Basın ve Yayın Endüstrisi A.Ş.'ye aittir. İzinsiz kullanılamaz İktibas ve iltibas edilemez.

SEVGİLİ ZIPIR'CILAR...

Dert Babası Şerif abiniz dün gece uyurken uykusunda rüya gördüğü için dertlerinizi cevaplamaktan vazgeçip gelecek haftadan itibaren rüyalarınızı yorulmaya başlayacaktır.ŞERİF ABİ RÜYA GÖRME VE YORUMLAMA ADİ. KOM. ŞTİ.

AŞAĞIDA RESSAMIMIZ BİR HATA YAPMIŞ BAKALIM BULABİLECEK MİSİNİZ?..

CEVAP: Bulamadınız di mi... O halde ben söyliyeyim. Ressamımız Hulki müthiş bi hata yaparak benim manitayı tavlamış. Bu hatayı yapmayacaktı işte. Şimdi Hulki'nin ağzını burnunu dağıtmazsam adiyim...

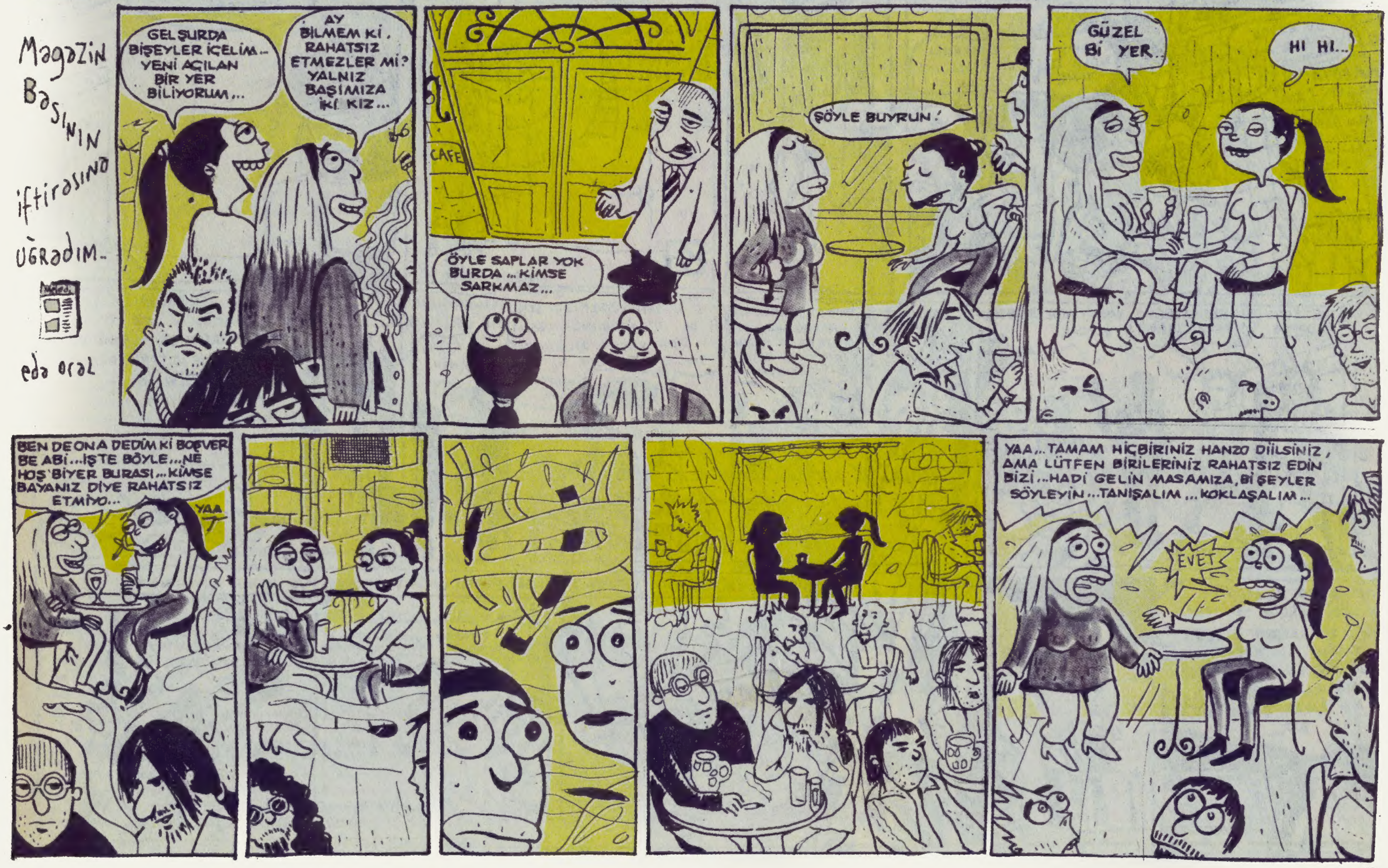

ANTİ MEDYA SAVAŞÇISI

Yazan ve Çizen
Erkan ERTÜRK

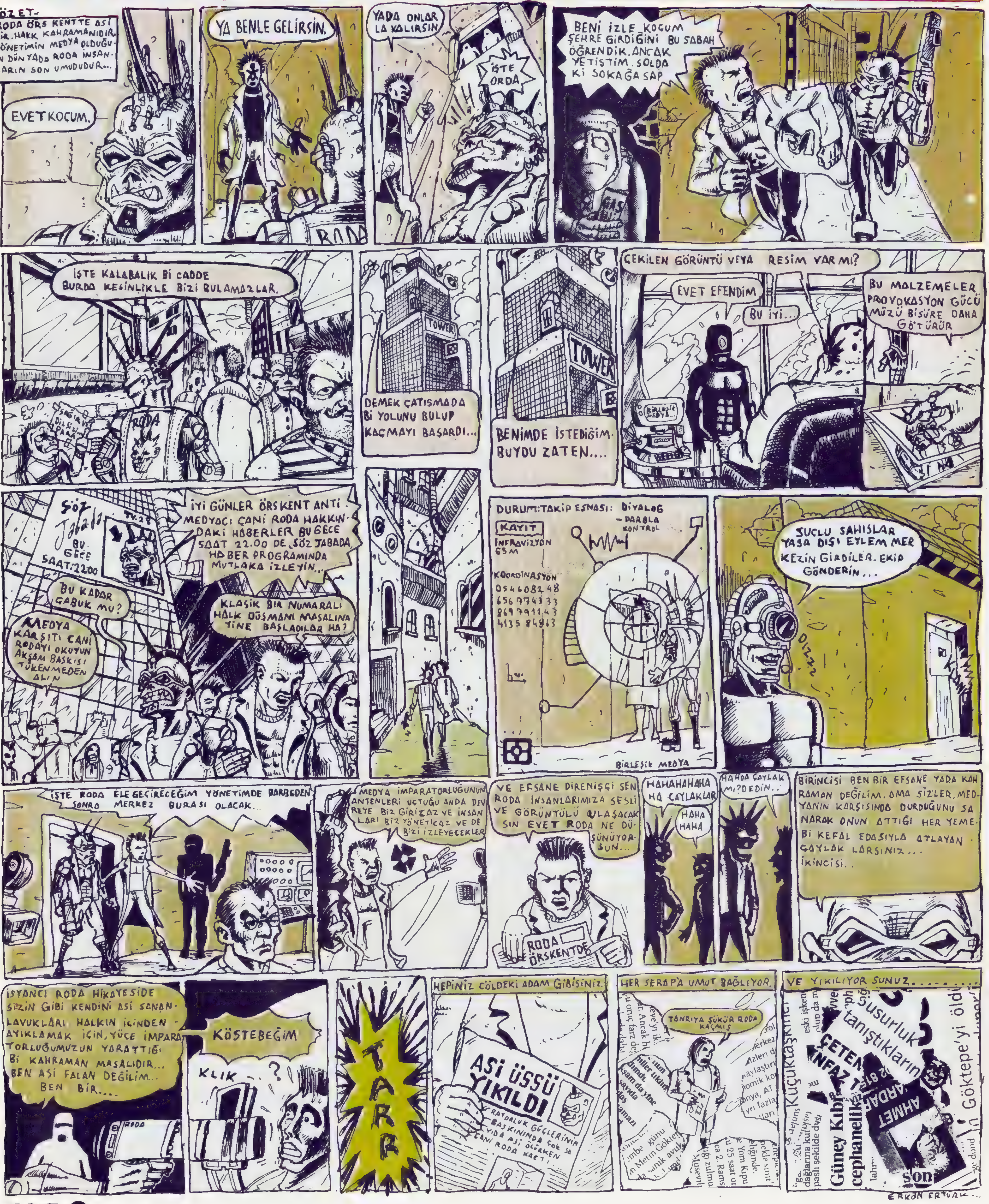

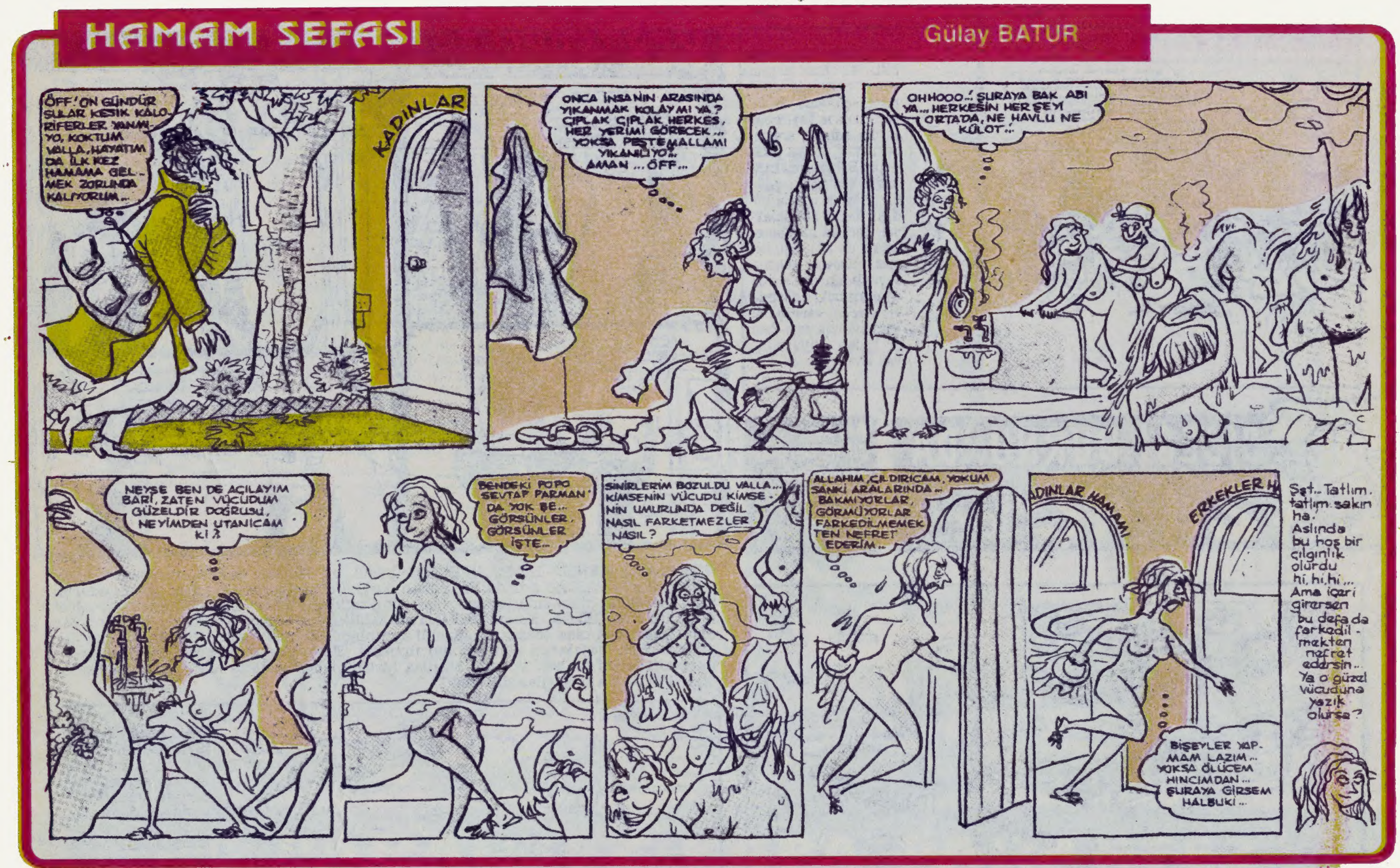
HAMAM SEFASI
Gülay BATUR
ÖFF! ON GÜNDÜR SULAR KESİK KALORİFERLER YANMIYO, KOKTUM VALLA, HAYATIMDA İLK KEZ HAMAMA GELMEK ZORUNDA KALIYORUM...
KADINLAR
ONCA İNSANIN ARASINDA YIKANMAK KOLAY MI YA? ÇIPLAK ÇIPLAK HERKES, HER YERİMİ GÖRECEK... YOKSA PEŞTEMALLA MI YIKANILIYO?.. AMAN ... ÖFF...
OHHOOO..! ŞURAYA BAK ABİ YA... HERKESİN HER ŞEYİ ORTADA, NE HAVLU NE KÜLOT..!
NEYSE BEN DE AÇILAYIM BARİ, ZATEN VÜCUDUM GÜZELDİR DOĞRUSU, NEYİMDEN UTANICAM Kİ?
BENDEKİ POPO SEVTAP PARMAN'DA YOK BE... GÖRSÜNLER, GÖRSÜNLER İŞTE...
SİNİRLERİM BOZULDU VALLA... KİMSENİN VÜCUDU KİMSENİN UMURUNDA DEĞİL NASIL FARKETMEZLER NASIL?
ALLAHIM, ÇILDIRICAM, YOKUM SANKİ ARALARINDA... BAKMIYORLAR, GÖRMÜYORLAR FARKEDİLMEMEKTEN NEFRET EDERİM..
KADINLAR HAMAMI
ERKEKLER H
BİŞEYLER YAPMAM LAZIM... YOKSA ÖLÜCEM HINCIMDAN... ŞURAYA GİRSEM HALBUKİ...
Şşt.. Tatlım, tatlım sakın ha. Aslında bu hoş bir çılgınlık olurdu hi, hi, hi... Ama içeri girersen bu defa da farkedilmekten nefret edersin.. Ya o güzel vücuduna yazık olursa?

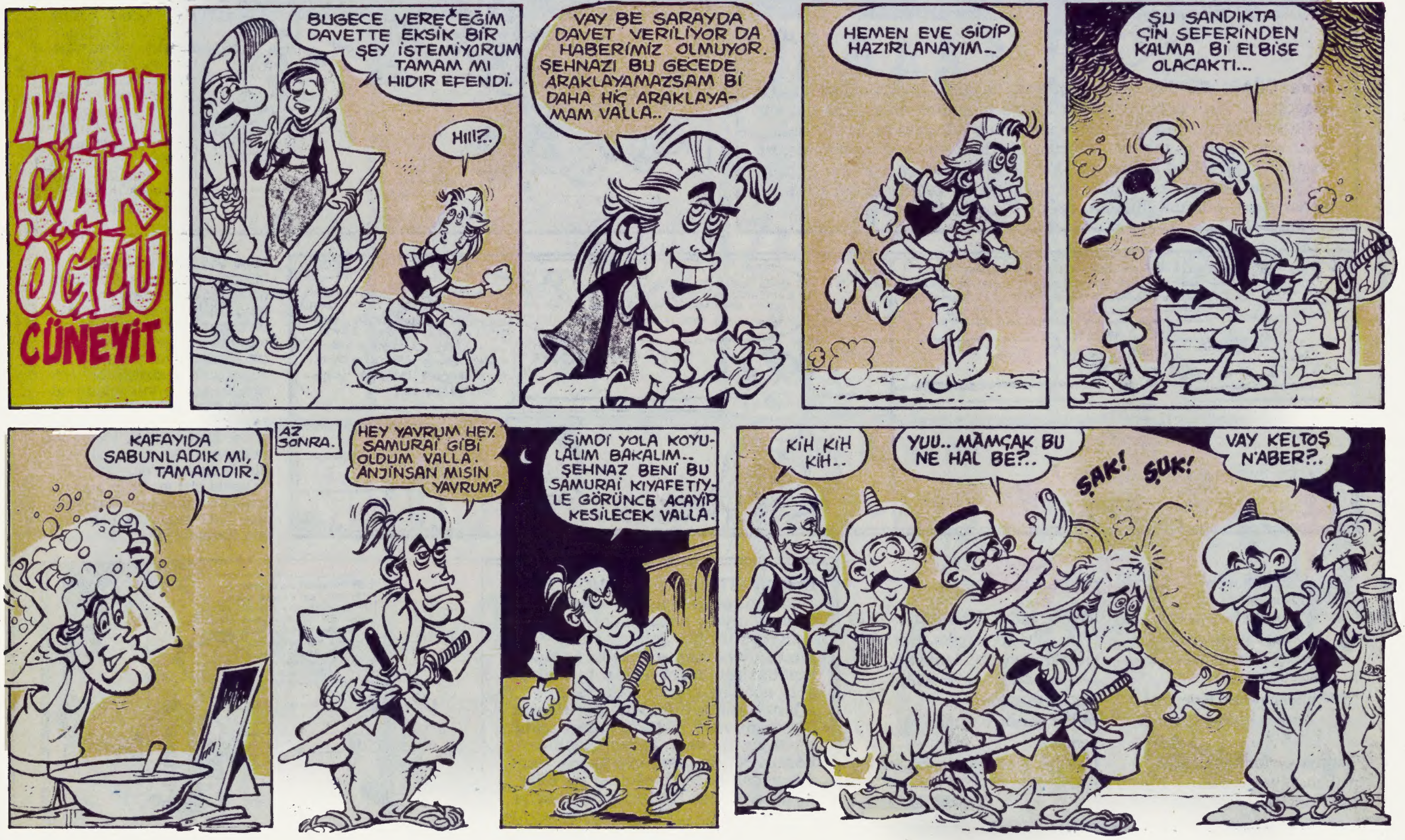
MAMÇAKOĞLU CÜNEYİT
BUGECE VERECEĞİM DAVETTE EKSİK BİR ŞEY İSTEMİYORUM TAMAM MI HIDIR EFENDİ.
HIII?..
VAY BE SARAYDA DAVET VERİLİYOR DA HABERİMİZ OLMUYOR. ŞEHNAZI BU GECEDE ARAKLAYAMAZSAM Bİ DAHA HİÇ ARAKLAYAMAM VALLA..
HEMEN EVE GİDİP HAZIRLANAYIM..
ŞU SANDIKTA ÇİN SEFERİNDEN KALMA Bİ ELBİSE OLACAKTI...
KAFAYIDA SABUNLADIK MI, TAMAMDIR.
AZ SONRA.
HEY YAVRUM HEY. SAMURAİ GİBİ OLDUM VALLA. ANJİNSAN MISIN YAVRUM?
ŞİMDİ YOLA KOYULALIM BAKALIM.. ŞEHNAZ BENİ BU SAMURAİ KIYAFETİYLE GÖRÜNCE ACAYİP KESİLECEK VALLA.
KİH KİH KİH..
YUU.. MAMÇAK BU NE HAL BE?..
ŞAK! ŞUK!
VAY KELTOŞ N'ABER?..

Ali Rıza BEKTAŞ/ İSTANBUL- Ali Rıza esprin güzel, çizgin de gelişmeye açık ama, şu dinazoru daha büyük çizseydin adamla arasındaki fark ortaya çıkacaktı. Biliyorsun, karikatür abartma sanatıdır. Olayları abarta bildiğin kadar abartacaksın; korkma hiç kimse, amma da abarttın, demez. Mesela, adamın boyuyla ağacın boyu da aynı! Halbuki o devirde bi ağaçlar varmış, al transatlantik yap! Yani o kadar büyükmüş, yaa işte böyle...

ÇİÇEĞİ BURNUNDA ZIPIR'lar

Adres:
ZIPIR Dergisi
Alayköşkü
Cad. No. 11
Cağaloğlu-
İSTANBUL

Gürkan ATLI/ MANİSA- Bütün ZIPIR'cılar bilsin, bu Gürkan ve saz arkadaşları Manisa Lisesi'nde PASPAS adında bir mizah dergisi çıkarıyorlar. Hepsini tebrik ederim. Tabi, derginin çıkmasına önayak olan okul müdürü Kadir KESKİN, edebiyat öğretmeni Gülsüm ÇELEN, Kazım GERMİYANOĞLU'nu da ayrıca kutlarım. Her okul Manisa Lisesi gibi olsa çoktaaan sürekli aydınlığa kavuşmuştuk... Gürkan, bana derginizin diğer sayılarını göndermeyi unutma. Tabi, dergideki çizer arkadaşlarının karikatürlerini de bekliyorum. Manisa Lisesi'ni hep birlikte alkışlayalım arkadaşlar... PASPAS'a başarılar dilerim.

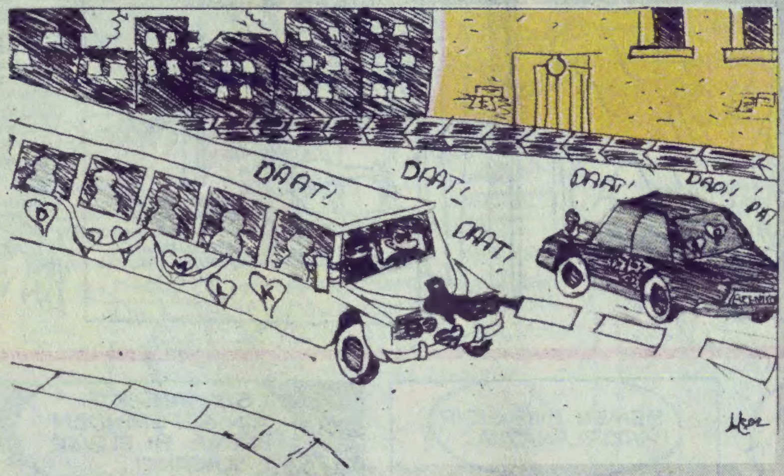

Murat UÇAR/ MERSİN- Muratcım, dikkat edersen ikinci kez milli oluyorsun! Esprin hoşuma gitti. Ama çizginin biraz daha ilgi ve şefkate ihtiyacı var. Çok ince çiziyorsun, Mersin'de azıcık daha kalın uçlu kalem yok mu Muratcım? Hoca'nın düğün arabasının camından gözüken beyaz kafalar niye? Beyaz çarşaf mı giymişler yoksa! Murat, bu esprilere daha iyi bir çizgi yakışır, di mi? Acele etme, düşüne düşüne, özene bezene çiz yavrum...

Korkut GÜLTEKİN/ İSTANBUL- Korkutcuğum, daha önce de karikatür gönderdim ama yayınlanmadı, diyorsun. Sanki bana yayınlamışız gibi geliyor. Ama beni uyardığın için sağol. Sakın yanlış anlama, herhalde bi dalgaya düştüm atladım. Esprin ve çizgin oldukça iyi. Böyle çalışmaya devam edersen Iğdır'da ne yetenekler yetişiyormuş herkes görecek. Önce insanın içinde olacak demişler, vallahi doğru...

Mine GÜLSEN/ İSTANBUL
Minecim, Küçük İbo faciasına değinmen pek yerinde olmuş. Biliyorsun, Milli Eğitim Bakanı bile Küçük İbo'yu manevi evladı ilan etti. Artık gerisini sen düşün!.. İşte böyle acılı arabeskli bir eğitimin içinde yuvarlanıp gidiyor genç arkadaşlar. İnsanları yarım yarım çizme Mine. Daha büyük kağıtlara çalışırsan rahat çizebilirsin. Bir de aman n'olur kurşun kalemle çizme. Eğer kurşun kalemle çizmekte ısrar edersen, bari yumuşak uçlu kurşun kalemle çiz...

MÜJDE !..

Geçenlerde, şimdiye kadar yayınladığımız çiçeği burnunda karikatürlere baktım. (Yayınlanmayı bekleyen bir yığın karikatür daha var. Ama sırayla!) Valla pek yakında Türkiye'de bir karikatürist patlaması yaşanacak. Hani ben derim ki, sıkın dişinizi azıcık daha gayret edin, daha iyi çizgiler, espriler çıkarın, siz çiçeği burnunda genç arkadaşlarla bir ZIPIR daha çıkartalım. Millet görsün o zaman gençleri...
Haftaya görüşüyoruz, hepinizi öpüyorum...

ZIPIR BABA

Enis SARITUNÇ/ İSTANBUL- Eniscim, çizgilerin her geçen gün iyiye gidiyor. Ama mekanlara boş veriyorsun gibi geliyor bana. Yani şimdi evlendirme bürosu öyle bomboş mu olur? İnsan bi koltuk sehpa falan koyar, bak yaşlı adam ayakta duruyor, yorulacak. Sonra duvara bi tablo falan asılır, masaya bir vazo içinde çiçekler konur. Ne de olsa, evlilik işi, azıcık neşeli bi büro olması gerekir di mi evladım. Çizgin azıcık daha gelişsin, seni ZIPIR'ın diğer sayfalarında görücez herhalde...

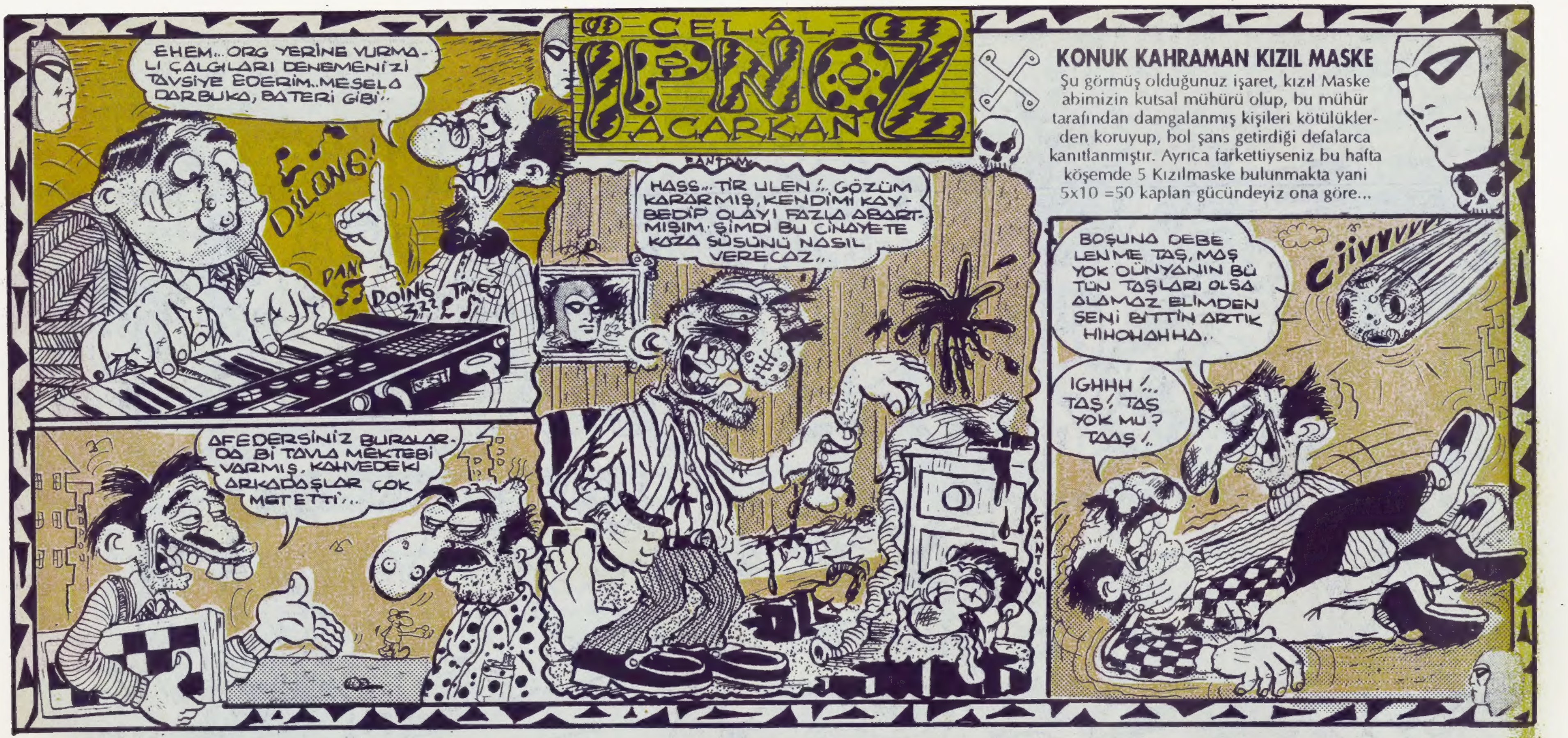

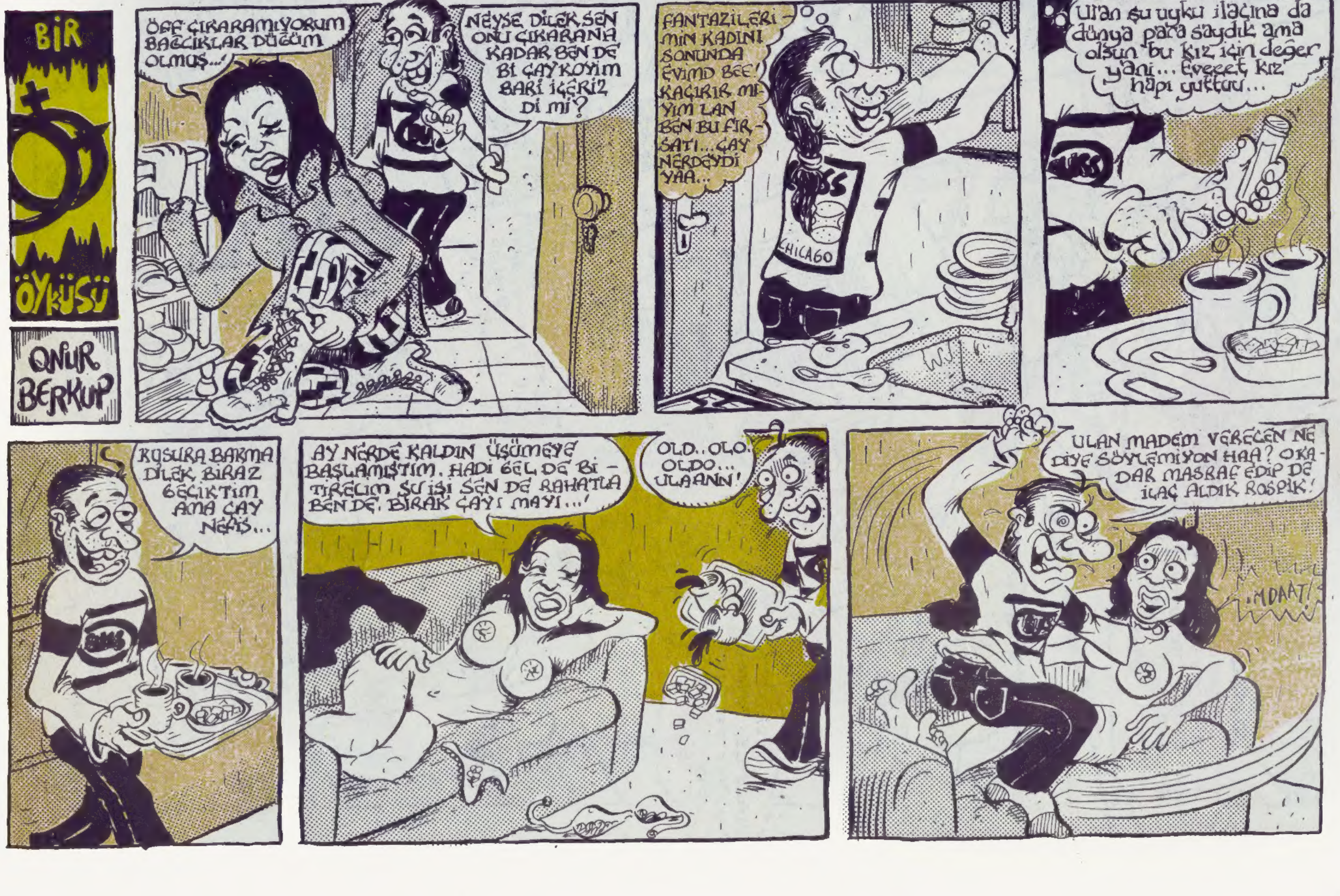

ENERJİK BİR İNSAN MISINIZ?

Bu anketi okumadan önce yarım saat kültür-fizik hareketleri yapar mısınız?

Sırf enerji kazanabilmek için Ağrı'ya kadar gidip Sadık Salman'la arkadaşlık kurar mısınız?

Mahalle arasında yaptığınız maçların son dakikalarında kondüsyon sorunuyla karşı karşıya kadığınızda, yanınızda taşıdığınız oksijen tüpün-

den yararlanır mısınız?

Cebinizde para olmadığı halde sırf enerji kazandırır diye ikide bir Güllüoğlu'na gidip baklava, şambaba, keşgül gibi tatlıları yiyip sonra hesabı ödeyemediğiniz için garsonlarla kapışır mısınız?

SONUÇ: Bütün bu dediklerimizi yapıp güçlü bir insan olduğunuza inanıyorsanız, bir an önce masanıza oturup enerjinizi toplamanız gerekiyor.

Çünkü dergide yazı yazılacak bir sürü boş yer var. Eee siz de enerjik biri olduğunuza göre bu yazıları yazabilirsiniz keh keh...

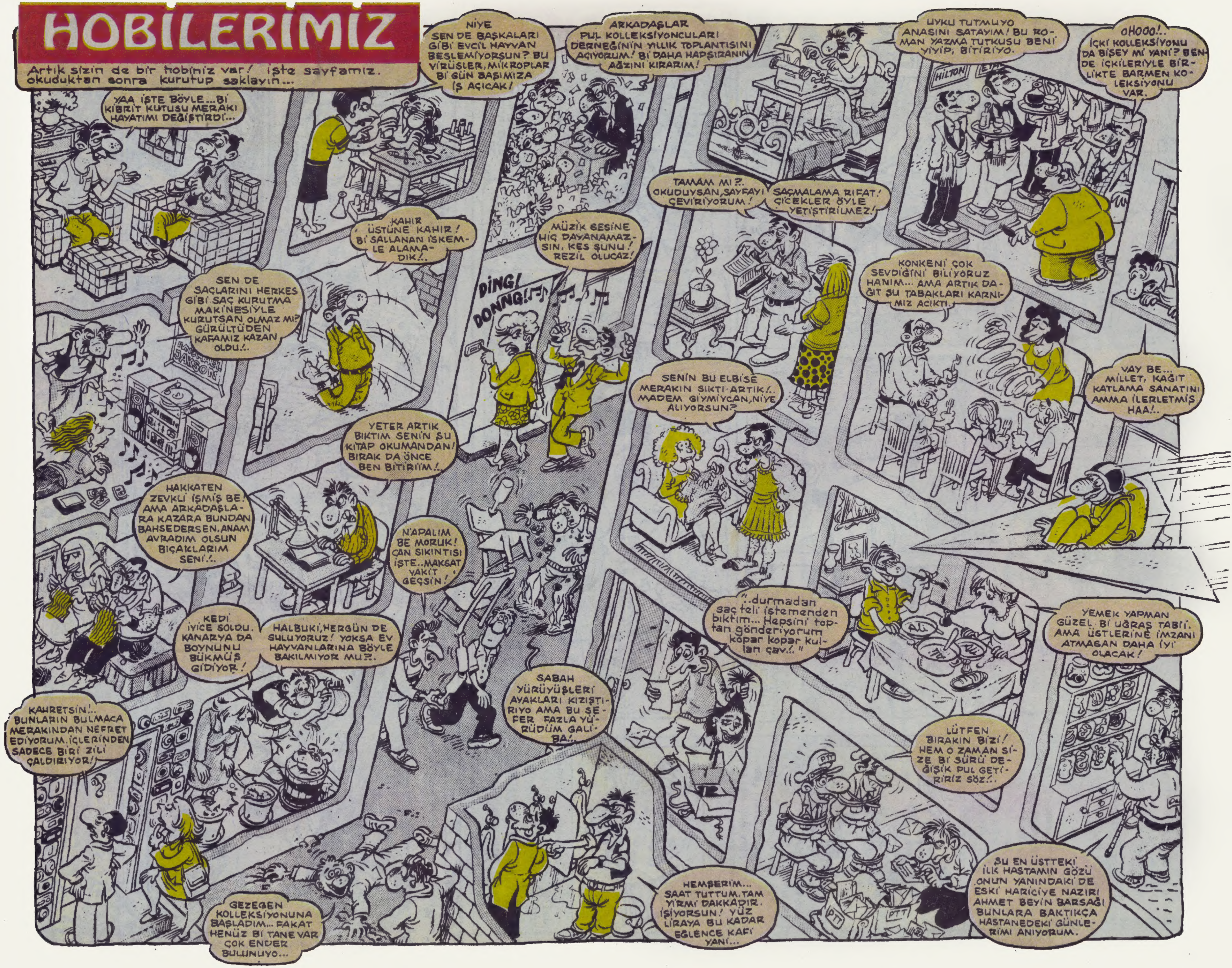
HOBİLERİMİZ
Artık sizin de bir hobiniz var! işte sayfamız. okuduktan sonra kurutup saklayın...
YAA İŞTE BÖYLE...Bİ KİBRİT KUTUSU MERAKI HAYATIMI DEĞİŞTİRDİ...
NİYE SEN DE BAŞKALARI GİBİ EVCİL HAYVAN BESLEMİYORSUN? BU VİRÜSLER, MİKROPLAR Bİ GÜN BAŞIMIZA İŞ AÇICAK!
ARKADAŞLAR PUL KOLLEKSİYONCULARI DERNEĞİNİN YILLIK TOPLANTISINI AÇIYORUM! Bİ DAHA HAPŞIRANIN AĞZINI KIRARIM!
UYKU TUTMUYO ANASINI SATAYIM! BU ROMAN YAZMA TUTKUSU BENİ YİYİP, BİTİRİYO.
OHOOO!.. İÇKİ KOLLEKSİYONU DA BİŞEY Mİ YANİ? BENDE İÇKİLERİYLE BİRLİKTE BARMEN KOLEKSİYONU VAR.
HİLTON
KAHIR ÜSTÜNE KAHIR! Bİ SALLANAN İSKEMLE ALAMADIK!..
MÜZİK SESİNE HİÇ DAYANAMAZSIN, KES ŞUNU! REZİL OLUCAZ!
TAMAM MI?.. OKUDUYSAN, SAYFAYI ÇEVİRİYORUM!
SAÇMALAMA RIFAT! ÇİÇEKLER ÖYLE YETİŞTİRİLMEZ!
KONKENİ ÇOK SEVDİĞİNİ BİLİYORUZ HANIM... AMA ARTIK DAĞIT ŞU TABAKLARI KARNIMIZ ACIKTI.
SEN DE SAÇLARINI HERKES GİBİ SAÇ KURUTMA MAKİNESİYLE KURUTSAN OLMAZ MI? GÜRÜLTÜDEN KAFAMIZ KAZAN OLDU!..
JAKSON
DİNG! DONNG!
SENİN BU ELBİSE MERAKIN SIKTI ARTIK!.. MADEM GİYMİYCAN, NİYE ALIYORSUN?
VAY BE... MİLLET, KAĞIT KATLAMA SANATINI AMMA İLERLETMİŞ HAA!..
YETER ARTIK BIKTIM SENİN ŞU KİTAP OKUMANDAN! BIRAK DA ÖNCE BEN BİTİRİİM!..
HAKKATEN ZEVKLİ İŞMİŞ BE! AMA ARKADAŞLARA KAZARA BUNDAN BAHSEDERSEN, ANAM AVRADIM OLSUN BIÇAKLARIM SENİ!..
N'APALIM BE MORUK! CAN SIKINTISI İŞTE..MAKSAT VAKİT GEÇSİN!
"..durmadan saç teli istemenden bıktım... Hepsini toptan gönderiyorum kopar kopar kullan çav!.."
ALİ
YEMEK YAPMAN GÜZEL Bİ UĞRAŞ TABİİ. AMA ÜSTLERİNE İMZANI ATMASAN DAHA İYİ OLACAK!
KEDİ İYİCE SOLDU. KANARYA DA BOYNUNU BÜKMÜŞ GİDİYOR!
HALBUKİ, HERGÜN DE SULUYORUZ! YOKSA EV HAYVANLARINA BÖYLE BAKILMIYOR MU?..
SABAH YÜRÜYÜŞLERİ AYAKLARI KIZIŞTIRIYO AMA BU SEFER FAZLA YÜRÜDÜM GALİBA!..
KAHRETSİN!.. BUNLARIN BULMACA MERAKINDAN NEFRET EDİYORUM. İÇLERİNDEN SADECE BİRİ ZİLİ ÇALDIRIYOR!
LÜTFEN BIRAKIN BİZİ! HEM O ZAMAN SİZE Bİ SÜRÜ DEĞİŞİK PUL GETİRİRİZ SÖZ!..
PTT
GEZEGEN KOLLEKSİYONUNA BAŞLADIM... FAKAT HENÜZ Bİ TANE VAR ÇOK ENDER BULUNUYO...
HEMŞERİM... SAAT TUTTUM. TAM YİRMİ DAKKADIR. İŞİYORSUN! YÜZ LİRAYA BU KADAR EĞLENCE KAFİ YANİ...
ŞU EN ÜSTTEKİ İLK HASTAMIN GÖZÜ ONUN YANINDAKİ DE ESKİ HARİCİYE NAZIRI AHMET BEYİN BARSAĞI BUNLARA BAKTIKÇA HASTANEDEKİ GÜNLERİMİ ANIYORUM.